Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 21 (1771) ♦ Середа, 4 лютого 1998 року ♦ Ціна договірна

В ЯЛТІ ГОТУЮТЬ ГРУНТ ДЛЯ ЗРИВУ ВИБОРІВ,

або Самоцарювання замість самоврядування

Нині Ялтинську міськраду стиснули підсилені підрозділи міліції, СБУ та озброєні автоматами «омонівці». Це коло замикають пожежні машини. Силовики намагаються викликати депутатів на вулицю, мотивуючи тим, що, мовляв, будинок міськради заміновано. Але депутати, які перебувають у мерії вже другу добу, цьому не вірять.

Ще 30 січня засоби масової інформації повідомили про Указ Президента «Про забезпечення керованості місцевими органами влади м. Ялти і нормалізації життєдіяльності міста». Цим указом глава держави призначив заступника міністра Кабінету міністрів України Володимира Марченка виконувачем обов'язків міського голови Ялти. У такий спосіб Леонід Кучма вийшов за межі визначених Конституцією України повноважень, грубо порушивши її та Закон «Про місцеве самоврядування».

(Закінчення на 3-й стор.).

Висловлюватися — право президентів. А вирішувати — право народу

Напередодні відкриття дев'ятої сесії Голова Верховної Ради України Олександр Мороз провів прес-конференцію, присвячену завданням, що їх має вирішити український парламент на період до виборів 29 березня. Він так визначив зміст роботи:

— Проект порядку денного дев'ятої сесії підготовлено відповідно до вимог діючого регламенту, з урахуванням орієнтовної кількості пленарних засідань, які можуть відбутися протягом лютого-березня, тобто у період до проведення виборів нового складу Верховної Ради України.

Три чверті питань є перехідними з порядку денного минулої сесії. Інші буде внесено до розгляду на пропозиції суб'єктів законодавчої ініціативи. До проекту увійшли пропозиції лише з тих законопроектів, які зареєстровані та розповсюджені серед народних депутатів.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Навчимося розуміти одне одного

Триває триденний державний візит до нашої країни Федерального президента Німеччини Романа Герцога. У програмі перебування — зустріч з Головою Верховної Ради Олександром Морозом. Сьогодні ж відбудеться його розмова віч-на-віч з Президентом України Леонідом Кучмою. Потім обидва президенти зроблять заяву для преси. Заплановано також зустріч Романа Герцога з Прем'єр-міністром України Валерієм Пустовойтенком.

А напередодні візиту в Посольстві ФРН в Україні відбулася прес-конференція, на якій Надзвичайний і Повноважний Посол Німеччини в Україні Ебергард Гайкен ознайомив журналістів з метою приїзду високого гостя.

(Закінчення на 2-й стор.).

РОЗСЛІДУВАННЯ вестимуть депутати

Учора розпочала роботу дев'ята сесія Верховної Ради України

Ранкове і денне засідання 3 лютого

Майже дві години було відведено для депутатських запитів, звернень і заяв від фракцій та груп. Як і передбачалося, дві події, скеровані з Банкової, викликали широкий резонанс у сесійному залі: закриття «Правды Украины» і ситуація, що склалась у Ялті. Використання владою силових структур для порушення Конституції викликало обурення серед парламентаріїв. Керівник депутатської групи «Єдність» Павло Лазаренко виступив із заявою і запропонував створити спеціальну слідчу депутатську комісію для з'ясування обставин тиску на «Правду Украины». Павло Лазаренко сподівається, що буде висвітлено роль Генпрокуратури у боротьбі влади з незалежною пресою.

Депутати вирішили надати статус слідчої комісії двом комітетам — законодавчого забезпечення свободи слова та засобів масової інформації і з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією, які мають уже в четвер доповісти на пленарному засіданні про підсумки розслідування і запропонувати юридичний варіант розв'язання цього питання.

Депутати затвердили календарний план роботи і порядок денний дев'ятої сесії.

(Закінчення на 2-й стор.).

Лист на першу сторінку

Дорогі наші голоси...

Багато хто заявляє, що не піде голосувати. Я не підтримую таку позицію. Вибори до Верховної Ради неминучі. І для всього народу краще, якщо вони відбудуться одразу, бо й тратяться величезні кошти. Від результатів виборів залежить доля нашої держави і кожного з нас.

Б. ТОРЯНИК,
ветеран війни.
Харківська область.

Війну відкладено чи відмінено?

СВІТОВА спільнота одержала можливість перевести подих, слабко сподіваючись, що ситуація в Перській затоці розрядилася. Чому слабко? Та тому що вимушені кроки Ізраїлю назустріч інспекторам ООН стали несподіванкою, а змивати бойову фарбу американцям не надто хочеться.

Так, міністр оборони Уільям Коен заявив, що США вивчать пропозиції Саддама Хусейна про допуск інспекторів на вісім «президентських об'єктів» на певних умовах, однак «це не є правильним рішенням» проблеми. За його словами, вихід із кризової ситуації навколо Іраку можна віднайти лише в тому разі, якщо «інспекторам буде надано необмежений доступ на ті об'єкти, котрі вони самі побажають оглянути».

(Закінчення на 5-й стор.).

P.S.

- **У Харківському інституті монокристалів створено перший вітчизняний стаціонарний спектрометр випромінювань людини.**
- **Торік в Україні видобуто 75,9 млн. тонн вугілля, що на 1,1 млн. тонн більше, ніж позаторік.**
- **На залізничній станції м. Южноукраїнська Миколаївської області, за шість кілометрів від АЕС, загорілося 14 вагонів з сіркою.**

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України
Про порядок висвітлення роботи дев'ятої сесії Верховної Ради України

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Державному комітету телебачення і радіомовлення України на час роботи дев'ятої сесії Верховної Ради України забезпечити такий порядок висвітлення її діяльності:

здійснювати пряму радіотрансляцію ранкових пленарних засідань щоденно з 10 до 14 години по першій програмі радіо Національної радіокомпанії України та проводовій мережі. В окремих випадках за рішенням Верховної Ради України в режимі прямої трансляції чи у запису державне телебачення і радіо можуть передавати матеріали інших пленарних засідань;

здійснювати трансляцію щоденних радіо- і телепрограм «Депутатський канал» та «Трибуна депутатських груп (фракцій)» (по одній годині ефірного часу); щосуботи транслювати телепрограму "Твій вибір" (тривалістю до 45 хвилин) та по вівторках, середах, четвергах, п'ятницях з 12 години транслювати радіопрограму «Твій вибір» (тривалістю до 30 хвилин).

2. Державному комітету телебачення і радіомовлення України забезпечити висвітлення роботи дев'ятої сесії Верховної Ради України відповідно до Закону України «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації» та Закону України «Про Державний бюджет України на 1998 рік».

3. Прес-службі Верховної Ради України забезпечити організацію програм і передач за участю народних депутатів України, рівноправну участь представників депутатських груп (фракцій) та позафракційних депутатів у парламенті України у теле- та радіопередачах відповідно до Регламенту Верховної Ради України.

4. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України законодавчого забезпечення свободи слова та засобів масової інформації.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 3 лютого 1998 року.
№47/98-ВР.

Офіційно

Навчимося розуміти одне одного

(Початок на 1-й стор.).

«Федеральний президент з великим натхненням сприймає свою поїздку до України та надає їй великого значення», — підкреслив посол. Філософія цього візиту — висловити повагу до волі України, її готовності до національного самоутвердження. В Німеччині відзначають важливу роль нашої держави як у регіоні, так і в Європі в цілому. Президент ФРН під час візиту хотів би висловити схвалення виваженій політиці України стосовно Сходу і Заходу. А також тому, як, беручи на озброєння загальноєвропейські ідеї, вона будує свої добросусідські стосунки. І цей візит — визнання тісних дружніх зв'язків між Україною та Німеччиною.

Відповідаючи на запитання журналістів, Еберґард Гайкен також підтвердив, що на травень заплановано неофіційний візит до нашої країни Федерального канцлера ФРН Гельмута Коля.

Парламентська хроніка

Розслідування вестимуть депутати

(Початок на 1-й стор.).

Заява Юрія Кармазіна з приводу становища, що склалося довкола Ялтинської міської ради, змусила депутатів терміново запросити на парламентський «килим» заступника Генерального прокурора Віталія Щоткіна і міністра внутрішніх справ Юрія Кравченка. Як відомо, у Ялті повторилася київська ситуація. Коли на вакантну посаду міського голови (до його обов'язків згідно з законом приступив секретар міськради) Президент призначив «двійника». Це призвело до гострого конфлікту в місті. Неконституційність указу Президента, на думку депутатів, очевидна: глава держави, схоже, сплутав міську раду з державною адміністрацією.

В. Щоткін повідомив, що про події, які відбуваються зараз у Ялті, в Генпрокуратурі стало відомо кілька годин тому. На місці працюють заступник прокурора Криму і в. о. прокурора Ялти, які постійно інформують про стан справ. Що стосується указу Президента, то, згідно з Конституцією України, його відомство не може тлумачити це питання, оскільки це прерогатива Конституційного суду. Проте Олександр Мороз вважає, що Генеральна прокуратура не має права самоусуватися від таких криз. «Це наслідок того, що Генеральна прокуратура в аналогічній ситуації в Києві не відреагувала як належить, відмахнувшися загальними словами», — сказав він.

Депутати доручили Генеральній прокуратурі негайно втрутитись у ялтинський конфлікт і забезпечити законне вирішення. Аналогічне доручення прокуратура одержала і з приводу блокування роботи газети «Правда України». Відсутнього міністра Юрія Кравченка депутати заслухають наступного дня.

Після цього зі звітом про поїздку до Страсбурга виступив голова Комітету у закордонних справах і зв'язках з СНД Борис Олійник. Потім депутати розглянули законопроект про місцеві податки і збори.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Висловлюватися — право президентів. А вирішувати — право народу

(Початок на 1-й стор.).

При цьому враховано, що такі питання, як затвердження Конституції Автономної Республіки Крим, програма діяльності уряду, щорічне послання Президента України тощо, мають бути внесені до порядку денного сесії, відповідно до вимог Конституції, відразу після їх надходження. Десь 40 відсотків від загальної кількості питань становлять законопроекти, що підготовлені та мають бути доопрацьовані до другого, третього читань...

О. Мороз наголосив, що нині, як і минулої сесії, головну увагу приділено законодавчому врегулюванню питань економічної політики і фінансів (76 питань). Серед них і 9 питань, які Кабінет міністрів просить розглянути невідкладно, бо вони мають вплив на доходну частину бюджету. 16 питань стосуються соціального захисту населення. Про державне будівництво, судово-правову реформу та законність — 50 питань.

Серед зазначених законопроектів 32 потребують завершення розгляду у зв'язку з потребою врегулювання питань, пов'язаних з прийняттям Конституції. Ще 11 визначено Президентом як невідкладні. Остаточний розгляд їх ще не закінчено. Характерно, що більш як половину питань порядку денного пов'язано з розглядом законодавчих пропозицій Кабінету міністрів. Третину внесли депутати.

— Верховна Рада готова до розгляду зазначених питань, і я впевнений, що вона може виконати поставлені перед нею завдання, — сказав О. Мороз на завершення офіційної частини зустрічі й запросив ставити запитання.

Перше стосувалося порядку висвітлення роботи сесії по радіо й телебаченню. О. Мороз пояснив, що розглядали два проекти. Один передбачає збереження порядку, який застосовувався під час 8-ї сесії. Його варто б дотримуватися і тепер. Другий проект має додаткові рішення (зокрема, організувати відповідні канали тощо).

Один з журналістів навів приклад, коли підготовлене ним інтерв'ю з О. Морозом за командою «зверху» було вилучено з програми українського радіо. На запитання, як це можна розцінити, відповідь була така:

— Я переконаний, що в Україні грубо порушується принцип свободи слова. І тому журналісти, захищаючи свій професійний статус і честь, повинні виступати за неухильне дотримання конституційних норм прав людини. Не можна миритися, щоб «зверху» вказували, які думки висловлювати, яке інтерв'ю доцільно давати або забороняти. Я вважаю, що це — приниження честі працівників засобів масової інформації, структур влади, зрештою, приниження самої держави...

Одне з питань стосувалося заяви президента Росії Б. Єльцина, що він підтримає Л. Кучму на повторних виборах президента України. О. Мороз на це зазначив, що Єльцин — президент Росії. У себе вдома він міг сказати, що вважав за потрібне. То його право. Однак нашим засобам масової інформації, можливо, не зовсім доцільно думки глави сусідньої держави поширювати на території України. Безперечно, президенти можуть обмінюватися думками й висловлювати свої міркування з того чи іншого приводу — це їхнє право. А право наших виборців — робити висновки самостійно.

Кілька запитань було про наступну зустріч О. Мороза з президентом Німеччини Р. Герцогом, а також чи не варто запозичити досвід німців виходу з кризи у післявоєнний період, зокрема — щодо консолідуючого чинника національної ідеї.

— Я добре знаю, — зауважив О. Мороз, — усю ту ситуацію, котра була після війни в Німеччині. І цілком згоден з висновком Романа Герцога, що треба **с к о н с о л і д у в а т и** суспільство. Сьогодні ми поставлені у складні умови. Але нам тут жити! Іншої території у нас не буде. І за нас ніхто кризи не подолає.

Я думаю, ми саме тому і обійдемо інший світ, що сьогодні поставлені у складніші умови. Але це станеться тільки тоді, якщо зрозуміємо усі: звідси ніхто не повинен тікати, тут треба жити. Для цих людей треба творити достойне життя. І в тому бачу сенс нашої національної ідеї. Я вважаю, що таке розуміння опанує нашим суспільством і, звичайно, усіма структурами влади. І тоді це відповідатиме саме отим конструктивним німецьким підходам.

У контексті зустрічей Л. Кучми і Б. Єльцина та їх переговорів «без краваток» постало й питання: як розцінювати заяви щодо участі російського капіталу в акціонуванні українських підприємств? На що О. Мороз дав пояснення:

— Депутати пропонують розглянути окремо питання про можливість приватизації стратегічних об'єктів в Україні. Називаються при цьому конкретні підприємства, які входять до переліку тих, що не підлягають приватизації, але щодо яких ведуться дії у напрямку їх приватизації. Я звернувся до депутатів з дорученням підготувати відповідний документ, який характеризував би ставлення Верховної Ради до цього процесу. В даному разі, на мій погляд, найважливіше визначити певні обмеження, якщо з будь-якого боку можуть бути посягання на законодавство і на порядок здійснення певних перетворень. Тож Верховна Рада відреагує відповідно.

З другого боку, у нас досить чітке законодавство щодо цього. І тому на будь-які дії поза межами законодавства для будь-якого громадянина України передбачено і належну відповідальність. Ось чому необхідно, щоб усі, хто займається, зокрема, приватизацією, враховували цю обставину.

На запитання про наміри лівих сил, у разі перемоги на виборах, внести зміни до Конституції в частині функцій Кабінету міністрів О. Мороз відповів однозначно і ствердно:

— Звичайно, треба посилити функції Кабінету міністрів. Я також переконаний, що прем'єр, зокрема, повинен мати таку роль в Україні, як канцлер у Німеччині. До речі, у розмові з Романом Герцогом хочу і про це його запитати. Вважаю, що для організації дієздатної державної влади потрібна чітка структура, відповідний механізм. І все це має бути оформлено законом.

О. Мороз докладно зупинився на проблемі внутрішніх і зовнішніх позичок та їх обслуговування. Проблема ця має для України життєво важливе значення. Свою точку зору з цього питання Голова Верховної Ради сформулював так:

— Біда в тому, що наші внутрішні запозичення сьогодні мають більшу загрозу для фінансової стабілізації, ніж запозичення зовнішні. Бо зовнішні мають точно визначені параметри їх обслуговування. Тоді як внутрішні наділені досить поганим регулюючим механізмом їх здійснення, і особливо розрахунків. А іще треба врахувати, що наші внутрішні позички є способом здійснення позичок зовнішніх. Тож під маркою внутрішнього запозичення маємо зростання зовнішніх боргів, як це нині чітко простежується. Мені здається, для подолання дефіциту бюдж[...] сьогодні було б корисно зменшити внутрішні запозичення, навіть за рахунок зростання зовнішніх.

Хоча це сама по собі ризикована операція. Адже обслуговування зовнішнього боргу сьогодні — су[...] ми більші, ніж обсяги запозиче[...]. Це дуже небезпечна гра, яка може закінчитися крахом фінансової системи, з усіма катаклізмами, що з цього випливають. Тому, вважаю, уряд повинен дуже ретельно підійти до всього механізму співвідношення зовнішніх і внутрішніх запозичень. Адже маємо сьогодні внутрішні запозичення у межах 16 мільярдів гривень (обмеження це введено Верховною Радою). Тоді як зовнішні запозичення сягнули близько 10 мільярдів доларів. А все це разом — досить тривожна ситуація...

Щодо кредитів і умов, на яких надає їх Міжнародний валютни[...] фонд Україні, О. Мороз вислов[...]ся різко негативно. І ось чому.

— Тому що кредити Міжнародного валютного фонду означають, по суті, своєрідну приманку, щоб змінювати соціально-економічний устрій, диктувати суть і темпи реформ в Україні. Йдеться про фактичне знищення соціальних фондів, пільг для ветеранів тощо. Вважаю, що від цього треба категорично відмовлятися. А коли вести переговори, то треба послідовно відстоювати інтереси держави і громадян, які тут проживають. А виходить, що ми працюємо під диктовку міжнародних фінансових організацій замість того, щоб думати своєю головою. І якщо ми сьогодні пред'являємо претензії до Кабінету міністрів, що він не надав Верховній Раді програму своєї діяльності, то слід при цьому розуміти, що уряд діє за чіткою програмою, визначеною Міжнародним валютним фондом (вона діє з осені минулого року до літа нинішнього року). Виходить, якщо так, то навіщо парламент? З'ясовується, що діючий «парламент» уже є за межами України...

Далі О. Мороз відповів ще на ряд запитань журналістів. Та вирішення назрілих проблем — за Верховною Радою, за тим, чи вдасться, нарешті, налагодити конструктивну роботу законодавчої і виконавчої гілок влади.

Іван ДМИТРЕНКО.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Чесному депутату нема чого боятися

Шановні колеги-депутати!

Звернутися до вас із цією заявою нас змушують такі обставини.

Побудова демократичного справедливого суспільства і правової держави передбачає насамперед дотримання не на словах, а на ділі рівності всіх громадян України перед законом, що передбачено статтями 21 та 24 Конституції України.

На превеликий жаль, цей конституційний принцип, якого дотримується абсолютна більшість країн світу, в нашій молодій державі залишається нереалізованим. Верховна Рада конституційно закріпила нерівність (фактично дискримінацію) громадян України залежно від роду і характеру занять — наявності депутатського мандата.

У жодній країні немає такої феодальної недоторканності депутатів, як в Україні.

Простих людей за вчинення навіть незначних злочинів арештовують і засуджують до позбавлення волі. А посадові особи, прикриваючись депутатською недоторканністю, розкрадають, розтринькують національні багатства на сотні тисяч, мільйони гривень і не несуть жодної відповідальності.

За рятівним депутатським мандатом (депутатською недоторканністю) до Верховної Ради України за партійними виборчими списками та у мажоритарних округах вишикувались у чергу десятки посадових та інших осіб, у деяких вбачаються ознаки різноманітних правопорушень та посадових зловживань. Є реальна небезпека обрання народними депутатами України представників злочинного світу та тіньового капіталу.

Невже ви, шановні колеги-депутати, і надалі будете терпіти це правове свавілля?

Щоб зробити перший крок до встановлення в суспільстві справедливості, законності, правопорядку та рівності громадян перед законом, депутати-офіцери Г. Омельченко, А. Єрмак, В. Білоус, І. Білас, В. Головко ще майже чотири роки тому (в липні 1994-го) заявили про зняття із себе передбаченої законодавством депутатської недоторканності і закликали депутатів підтримати їх законодавчу ініціативу про скасування депутатської недоторканності. Тоді цю пропозицію письмово підтримали лише 59 нинішніх народних депутатів.

У вересні 1994 року депутат Г. Омельченко подав на розгляд Верховної Ради України відповідні законопроекти про скасування депутатської недоторканності. Та кланово-корпоративні групи в парламенті заблокували розгляд цих законопроектів. У листопаді 1995 року Г. Омельченко звернувся до Президента Л. Кучми з проханням внести в порядку законодавчої ініціативи на розгляд Верховної Ради як невідкладні підготовлені Г. Омельченком законопроекти про скасування депутатської недоторканності для позачергового їх розгляду в парламенті. Але Президент Л. Кучма не зробив цього.

У другій половині минулого року Л. Кучма публічно не раз заявляв, що він порушуватиме питання про скасування депутатської недоторканності. Та досі Президент так і не вніс, згідно зі статтею 93 Конституції України, на розгляд Верховної Ради відповідні законопроекти. І цього разу, як і після його обіцянки «навести порядок в стране», далі слів справа не пішла.

Тоді офіцери Г. Омельченко, А. Єрмак, М. Петренко, М. Мельник підготували нові зміни до статті 80 Конституції України та інших законів, які передбачають скасування існуючої депутатської недоторканності депутатів усіх рівнів. 13 січня цього року, після наших неодноразових наполягань, Верховна Рада таки прийняла закон, яким скасувала депутатську недоторканність депутатів сільських, селищних, районних, міських та обласних рад.

Для того щоб законопроект про скасування депутатської недоторканності народних депутатів України було внесено до порядку денного сесії Верховної Ради, необхідно, щоб його підтримали не менш як 150 народних депутатів. На сьогодні наш законопроект своїми підписами підтримали 110 депутатів.

Ми робимо все від нас залежне, щоб у лютому—березні 1998 року парламент таки розглянув зміни до Конституції і скасував існуючу депутатську недоторканність народних депутатів України. Це буде наша остання спроба у цьому складі парламенту зробити всіх громадян України рівними перед законом.

Ми твердо переконані, що депутату нічого і нікого боятися, якщо він чесний, порядний і не скоює злочинів чи інших правопорушень.

Тих із народних депутатів, хто згоден з нашою пропозицією, просимо поставити свій підпис на підтримку нашого законопроекту і проголосувати за його прийняття.

Хоч би хто з нас буде обраний до Верховної Ради України, він мусить забезпечити співвітчизникам реальну рівність перед законом!

З повагою і надією на порозуміння офіцери—автори законопроекту про скасування депутатської недоторканності

Григорій ОМЕЛЬЧЕНКО, Анатолій ЄРМАК, Микола ПЕТРЕНКО, Микола МЕЛЬНИК.

Зиновій Кулик — президент України, а також голова Верховної Ради, прем'єр-міністр?

Репліка

А чом би й ні. Якщо йти далі за логікою, яку продемонстрував у розмові з кореспондентом «Киевских ведомостей» заступник міністра інформації Олег Бай. Обгрунтовуючи правомірність дій Зиновія Кулика щодо призупинення виходу в світ газети «Правда Украины», Олег Сергійович видав на-гора справді сенсаційне повідомлення: «У законі сказано: «припинити випуск...» Але ніде не сказано: «призупинити». Це означає, що закон не забороняє нам призупинити випуск. А що не заборонено, те дозволено» («Киевские ведомости», 30 січня 1998 року).

Отож однієї прекрасної миті ми можемо з вами, шановні громадяни незалежної України, стати свідками, коли Зиновій Кулик призупинить повноваження Президента, Верховної Ради і її Голови, Прем'єр-міністра, Генерального прокурора, Верховного суду і ще бог знає чого, що спаде на думку всевладному міністрові інформації? Пан Кулик може також призначити себе виконувачем обов'язків усіх отих призупинених посад? Очевидно, може, бо ніде в законодавстві ви не знайдете й рядка, який забороняв би йому це зробити. Одне слово, ми можемо отримати нового генерального секретаря?

Усе це нагадує «Королівство кривих дзеркал». Але послідовність у діях на вершині виконавчої влади є. Пригадаймо, ще зовсім недавно президентський радник пан Анатолій Гальчинський на повному серйозі висловлював думку про призупинення діяльності нинішньої Верховної Ради і введення президентського правління. Ще раніше щось подібне проголошував пан керівник адміністрації Президента (очевидно, ця посада означає — головний начгосп) Євген Кушнарьов. Той самий Зиновій Кулик відмовився виконувати рішення Верховної Ради, які стосувалися телебачення.

Отож, нічого несподіваного в діях міністра інформації, коли було призупинено випуск «Правды Украины», немає.

Набагато важливіше з'ясувати, або хоча б спробувати з'ясувати, першопричини таких дій.

Здається, сам Зиновій Кулик навряд чи спробував би у такий спосіб повеститися з «Правдой Украины», або з Верховною Радою, або ще з будь-якою іншою установою. Він, мабуть, є лише виконавцем. Хтось, хто перебуває у тіні, за кулісами подій, сіпає за привідні паси. Що ж, за посаду треба платити.

У цій ситуації можна поспівчувати Зиновію Кулику. Прийде час, і доведеться відповідати за такі «радикальні» дії. Добре, якщо наступні можновладці будуть великодушними і гуманними, а якщо ні?

Переконаний, пан Кулик прекрасно це розуміє. Коли вже він пішов «ва банк», то має непоганий тил. Думаю, і «Правда Украины» почне виходити у світ, бо юридична мотивація призупинення її друку не витримує жодної критики.

Анатолій ФЕДОРЕНКО.

Було б смішно, якби не так гірко

Як ми вже повідомляли, редакція газети «Правда Украины» досі знаходиться в облозі. Нашому кореспондентові вчора дивом вдалося побувати всередині опальної редакції. Адже пройти у видавництво «Преса України» крізь кордон пильних вахтерів нині просто неможливо. Не спрацьовує й журналістське посвідчення. Треба оформляти одноразові перепустки. Навіть на пошту, в аптеку, бібліотеку, що обслуговують представників мас-медіа. Було б смішно, якби не так гірко. Щоправда, кореспондентові «Голосу» пощастило. Якраз саме вийшов на прохідну перший заступник головного редактора «Правды Украины» Володимир Малахов. Він і провів журналіста на четвертий поверх, де забарикадувалися працівники редакції.

До слова, тут на чергування щоночі залишається десь півколективу. Вони сплять на зсунутих докупи стільцях, мішках тощо. За словами «правдівців», так триватиме доти, доки не буде покладено край всім гонінням на редакцію.

Анастасія ПЕРЕПЕЛИЦЯ.

Фотофакт

На знімку: вікна кабінетів «Правды Украины», що виходять на проспект Перемоги, неначе під час війни, заклеєні смугами паперу.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Ефективне співробітництво. Далі буде

Заступник Голови Верховної Ради Віктор Мусіяка зустрівся з представниками німецького Фонду міжнародного правового співробітництва на чолі з його головою Луйо Фаде.

В. Мусіяка відзначив ті давні добрі стосунки, що склалися у Верховної Ради з фондом: «Ми не просто налагодили співробітництво, а й продемонстрували здатність працювати ефективно». Він також нагадав важливі напрями, за якими велася спільна робота. Це, зокрема, підготовка експертних висновків до проєків Цивільного кодексу України, Закону про судову систему в Україні, Цивільного процесуального кодексу, Закону про державну реєстрацію прав на нерухомість, нової редакції Закону України «Про банкрутство».

Останній став однією з тем обговорення на зустрічі партнерів. Так, Луйо Фаде відзначив, що саме робота над підготовкою проекту закону «Про банкрутство» доводить якісно новий погляд наших парламентаріїв на законотворчість в умовах ринкової економіки. Оскільки такий закон у держав з перехідною економікою викликає страх і небажання доводити його до кінця. Причина проста: банкрутство — це смерть підприємства, а отже, й втрата робочих місць та інші неприємності. Але без нього ніколи не буде прогресу. Луйо Фаде побажав Верховній Раді якнайшвидше прийняти цей закон і не зволікати з ним, як у Німеччині, де його обговорювали протягом... 13 років.

Голова німецького фонду відкриє перший україно-німецький колоквіум з правових питань, котрий почне свою роботу завтра.

В Ялті готують грунт для зриву виборів,

або Самоцарювання замість самоврядування

(Початок на 1-й стор.).

В Ялтинську мерію текст указу довезли 2 лютого і запропонували депутатам звільнити приміщення.

На позачерговій сесії міськради, що відбулася напередодні, одностайно вирішено: депутати продовжують виконувати свої обов'язки згідно з нормами Конституції і Закону «Про місцеве самоврядування». Саме тому й організовано цілодобове чергування у приміщенні міськради, щоб захистити права територіальної громади на самоврядування.

Однак складається враження, що автоматники на вулиці готуються до штурму приміщення. А депутати розповсюджують звернення до співгромадян, в якому сказано, що міського голову Ялти Миколу Дискіна звільнено з посади 1 жовтня минулого року рішенням Ялтинської міськради. М. Дискін заявив про дострокове складення повноважень, висловивши у такий спосіб протест стосовно показників видаткової частини бюджету Ялти. Нині роботу міськради, як і передбачено законом про місцеве самоврядування, забезпечує її секретар, а роботу виконавчих органів влади — заступник міського голови з питань діяльності виконавчих органів міськради.

Вибори міського голови відповідно до ст.79 закону про місцеве самоврядування мають проводитися за законом про вибори депутатів місцевих рад, міських, сільських та селищних голів. А цей закон, як відомо, зовсім недавно введено в дію. Тому закиди представника Президента України в Автономній Республіці Крим Василя Кисельова про те, що, мовляв, «міськрада Ялти не спромоглася протягом кількох місяців обрати міського голову», безпідставні. Тим більше саме напередодні виборів. Інша справа, що в такий спосіб їх намагаються зірвати. Бо згідно з ст.21 закону про місцеве самоврядування обмеження прав територіальної громади може бути застосовано лише в умовах воєнного чи надзвичайного стану. Це, схоже, і відбувається нині в Ялті, хоча ані Верховна Рада автономії, ані Верховна Рада України, ані Президент цього питання не розглядали. Однак силовики оточили міськраду Ялти. Разом з ялтинськими депутатами — і народні депутати України від Ялти. Парламент Криму також підтримує вимоги своїх колег на відновлення законності. На засіданні президії Верховної Ради Криму ухвалено рішення про підтримання Ялтинської міськради і рекомендовано її депутатам діяти виняткова за положеннями Конституції України та законом про місцеве самоврядування.

Державна комісія, представлена вчора в уряді Криму представником Президента України в автономії Василем Кисельовим, вважає інакше. На думку Василя Кисельова, «указ Президента не може обговорюватися. Його треба виконувати». Тож чи не правда, що в Ялті готуються до введення воєнного стану? Мабуть, це місто обрали полігоном для воєнно-політичних передвиборчих навчань.

Віктор ТОМЕНКО.

Кримінал

● *Вінниця*

Ухопили, та не втекли

У Вінниці затримано злочинне угруповання, члени якого «спеціалізувалися» на квартирних крадіжках і розбійних нападах.

Злочинці проникали у квартири двома способами: або підбирали ключі (у кожного з восьми затриманих їх вилучено по декілька в'язок), або просто виламували двері. Часом непрохані гості наривалися на господарів помешкань, але це їх не зупиняло. Вони діяли жорстоко і зухвало: вдавалися до насильства, знущалися з людей. Майже всі «ключники» уже встигли побувати в місцях позбавлення волі, а один з них уже тричі відбував покарання за скоєні злочини.

На діло, як правило, йшли не з порожніми руками. П'ять одиниць вогнепальної зброї, саморобні запалювальні гранати, бронежилет, портативні радіостанції, стільникові телефони, пристрої для виламування дверей — ось далеко не повний перелік «арсеналу», виявленого на квартирах у затриманих.

З пограбованих квартир, схоже, виносили все, що потрапляло під руки: коштовності, відеоапаратуру, картини і навіть ікони (одна з яких датована XVI століттям). Не гребували навіть поношеним дитячим одягом. За попередніми підрахунками, вартість краденого оцінюється приблизно в 50 тисяч гривень.

Віктор СКРИПНИК.

● *Первомайськ*

Полювання на... податківців?

Інспектора податкової адміністрації міста Первомайська Олександра Колісниченка нещодавно доставлено до реанімаційного відділення тутешньої лікарні у вкрай тяжкому стані. Діагноз засвідчив: у нього — струс мозку та розрив печінки, інші ушкодження. Сталося це після зустрічі з працівниками міськвідділу міліції.

Ті, до речі, висували свою версію того, що трапилося. О. Колісниченко разом з колегою, мовляв, того дня ходили по барах міста, пили і їли, а ось розплачуватися за те не бажали, вели себе досить зухвало. А коли працівники міліції спробували закликати їх до порядку, то наразилися на опір. Отож і мусили утихомирити, вдіти наручники, затримати...

У податковій адміністрації цю версію заперечують. І висувають такі контраргументи: О. Колісниченко не вчинив би опору тренованим міліціонерам уже тому, що має слабке здоров'я, бити його отак жорстоко задля «втихомирення», завдаючи непоправних травм, не було потреби за будь-яких обставин. Причина побиття, роблять припущення колеги постраждалого, зовсім в іншому — в принциповості інспектора-податківця. Саме він склав останнім часом кілька актів про серйозні порушення податкового законодавства, в тім числі з боку ряду «крутих» міських бізнесменів. Серед порушників названо, між іншим, і дружину одного з працівників міліції. І чому це, слушно запитують у податковій адміністрації, про конфлікт з її працівником стало відомо лише на другий день після скоєного? Чи не тому, щоби краще зорієнтуватися в обстановці, мати час для розроблення отієї своєї версії?

Залишається сподіватися, що прокуратура, яка порушила кримінальну справу у зв'язку з побиттям Олександра Колісниченка, таки встановить істину.

Георгій ВОРОТНЮК.

● *Чернігів*

Скільки не бери, все одно спіймаєшся

Під час оперативно-розшукових заходів співробітники спецпідрозділу управління Служби безпеки України в Чернігівській області затримали інспектора Новгород-Сіверської митниці А., який отримав від супроводжувача так званої «тургрупи» з Києва хабар у розмірі 2275 доларів за спробу переміщення великої партії шкіряних виробів, не занесених у митну декларацію. За цим фактом порушено кримінальну справу. А тим часом правоохоронні органи Сум заарештували групу рекетирів, у складі яких був і співробітник міліції. Бандити й надалі безкарно збирали б данину з приватних підприємців, якби їх апетити не зросли до непомірних для «клієнтів» розмірів. Заява одного з постраждалих, який вже не зміг терпіти нахаб, поставила крапку у кримінальних діях вимагачів.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Золотий клондайк держбюджету

Митниця: свята...

26 січня відзначено Міжнародний день митниці. Цього дня 1953 року в Брюсселі відбулася перша сесія Ради митного співробітництва, пізніше перейменованої у Всесвітню митну організацію. Україна є активним учасником цієї організації.

Митницю називають економічними воротами держави. Через них щороку проходить чимало людей, автотранспорту, товарів. Пости нагадують турнікет метрополітену — заплатив жетоном і їдь куди бажаєш.

За минулий рік вітчизняними митницями оформлено більш як 1,1 млн. декларацій, близько 200 млн. тонн вантажів, понад 5,2 млн. транспортних засобів, 58,9 млн. осіб. При цьому держбюджет одержав більш як 2,7 млрд. грн. Ця сума в 1,6 раза більша, ніж загальна сума надходжень у державну казну за попередні п'ять років.

За словами голови Державного митного комітету України Леоніда Деркача, така ефективність роботи його підлеглих, відбита у значних надходженнях до держбюджету, — наслідок реформи митних органів, успішного здійснення митно-тарифної політики, спрямованої на захист вітчизняного споживача, технологічних нововведень грошового обігу.

12,5% усієї доходної частини бюджету забезпечують українські митники. Коли порівняти їхній внесок із перспективними показниками держбюджету-98, то зароблених митниками грошей вистачило б для забезпечення фінансування державою:

— усієї міжнародної діяльності України — 350,3 млн. грн.

— усієї освіти — 1556 млн. грн.

— загальнодержавних витрат на охорону здоров'я — 704 млн. грн.

— усієї культури і мистецтва — 159 млн. грн.

Торік кожний український митник заробив для України в середньому 150 тисяч гривень.

Вітчизняна митна система сьогодні переживає процес структурної реформації. Він провадиться за принципом — ліпше менше, та ліпше. Вже ліквідовано територіальні управління, кількість митниць скорочено з 69 до 55, митних постів — з 268 до 199. З урахуванням вимог часу і європейських стандартів реорганізують і будують нові пропускні пункти. Серед них найбільший у Східній Європі «Краковець—Корчова», автопорт у Чопі, сучасні стаціонарні пункти «Ягодин», «Гоптевка».

На жаль, не все ідеально в митній сім'ї. Ведеться боротьба всередині системи з хабарництвом, корупцією, професійною непридатністю. Багато в чому цей негатив можна віднести на рахунок слабкого соціального захисту працівників української митниці, невисоких зарплат і великих спокус.

Леонід Деркач вважає, що прийняття Закону України «Про митницю» розв'язало б чимало проблем. Однак ось уже рік законопроект аніяк не може дійти до трибуни Верховної Ради. А золотий клондайк держбюджету потребує негайної правової основи для своєї подальшої розробки.

Ольга ВАУЛІНА.

...і будні

Кінець фірми-невидимки

Автомобіль «Мерседес» з причепом, що належить фірмі-перевізнику АТЗТ «Гонта» з міста Бровари Київської області, в'їхав з Польщі на територію митного поста «Ягодин» Волинської митниці. У провізних документах зазначалося, що перевізники везуть з берлінської фірми «Метро» (Німеччина) на криворізьку фірму «Ларсен» молочні продукти та картопляні чіпси на загальну суму 31,1 тис. німецьких марок. Про всякий випадок, по службових каналах зробили запит у Криворізьку митницю щодо існування такої компанії. Проте вказаної фірми «Ларсен» не віднайшли. Автомобіль з товарами затримано для з'ясування отримувача.

Пізніше на митному посту «Ягодин» було затримано автомобіль «Вольво» з причепом, що належить київській фірмі ТОВ «Темпо-1», до краю завантажений 1494 ящиками маргарину на загальну суму 15,5 тисячі німецьких марок. Вантажовідправник — гамбурзька фірма «Корек tranoin (СМСН)» з Німеччини, а отримувач товару — знову криворізька фірма «Ларсен».

У кузові автомобіля «Івеко», що належить фірмі-перевізнику АТ «Рапід» з міста Києва, знайдено 41 тис. банок різних продуктів харчування на загальну суму 29,4 тис. німецьких марок. Відправник товару — німецька фірма «Метро» з Берліна, а отримувач — знову фірма «Ларсен» з Кривого Рогу.

Враховуючи такий наплив товару до фірми «Ларсен», керівництво Волинської митниці створило спеціальну оперативну групу, яка виявила, що ні в Кривому Розі, ні в Дніпропетровській області такої фірми немає. Всі перевізні документи — фальшиві, а три вантажівки з німецьким товаром кваліфікуються як справжня контрабанда. Порушено кримінальні справи.

Михайло ГУПАЛО.

Львів.

Будинок є. Жити — нема де

Армія

Ізяслав — одне з найдавніших міст України. І з часу заснування тут поряд з цивільними постійно мешкали військові. Сьогодні тут дислокуються дві бригади зі славною бойовою історією: моторизована — полковника Ткачука та десантна — полковника Придчука. За всіх злиднів батальйони успішно виконують плани бойової і технічної підготовки, показують відмінні результати на навчаннях.

Та крім славних традицій, тут залишилися і проблеми. Ще в сімдесятих роках офіцерські сім'ї жили в солдатських казармах. Одна від одної відгороджувалися... фанерними листами, шафами і просто ковдрами. Навіть спати лягали за єдиною командою.

Минув час. Мотострілецьку дивізію реформували у бригаду. Війська стало у гарнізоні значно менше. А от із житлом. Проблем побільшало. У казармовому «гуртожитку» сьогодні мешкає утричі більше військовослужбовців гарнізону, ніж десять років тому. Настільки ж зросла черга на отримання квартир.

— Житлову проблему можна було б одразу зрушити, — розповідає начальник гарнізону полковник Павло Ткачук. — Для цього є реальні можливості. Ще кілька років тому гарнізон звів багатоповерховий будинок. Залишилося підвести воду, газ, електроенергію. Не так і багато потрібно коштів. Та будівлю законсервували. Куди я не звертався, проблему ніяк не можу зрушити з місця. Мов у зачарованому колі: будинок є, а квартири людям надати не можемо. А якщо будинок не обжити ще з рік, він просто розсиплеться. То чи по-господарськи це, чи по-державницьки викидати гроші просто на смітник, а потім таки їх знову шукати для безпритульних офіцерів?

Справді, ми сьогодні багато говоримо про підняття престижу військової служби, про підвищення соціального захисту офіцерів та їх сімей. Але на практиці часто-густо обминаємо навіть ті питання, розв'язання яких можна було б знайти. Чомусь певен: якби Міноборони та Хмельницька облдержадміністрація спільно глянули на проблему ізяславського гарнізону, де десятиріччями військовослужбовці чекають житла, вихід обов'язково було б знайдено. А поки що... у солдатських казармах офіцерські сім'ї за єдиною командою вечеряють, лягають спати і продовжують свій рід для слави держави...

Михайло ВАСИЛАШКО.

Трагедія

Дорога на той світ

Самогубство, як спосіб порятунку від усіх життєвих негараздів, стало для деяких наших співвітчизників звичайною нормою життя. А випадок, що трапився недавно у селищі Буди, вразив навіть звичних до всього працівників міліції. Звернутися до них по допомогу мешканців селища змусила дивна обставина: біля одного з будинків кілька днів підряд вили собаки. А коли міліціонери ввійшли у приміщення, то виявили в кімнатах три трупи, які пролежали там уже, напевне, не менш як місяць, — сорокарічної господині будинку та двох її дітей, тринадцяти і чотирнадцяти років. Голови всіх трьох були розбиті, схоже, ударами обуха сокири. Неподалік у закинутому будинку було знайдено і главу сім'ї, котрий повісився. Сусіди розповідають, що ця сім'я чимало поневірялася по світу, перш ніж оселилася в невеликому передмісті Харкова. Але й тут не ладилося. Не маючи роботи й засобів до існування, батько чималого за теперішніми часами сімейства ще якийсь час шукав віддушину в алкоголі... В передсмертній записці написав, що жити так більше не може і забирає всіх членів сім'ї з собою на той світ.

Микола КОСИЙ.

Харківська область.

Війну відкладено чи відмінено?

(Початок на 1-й стор.).

З одного боку, скільки можна йти на поводі у хронічно по-войовничому налаштованого близькосхідного президента. Але, з іншого боку, США самі все твердять, що бажано розв'язати проблему мирним шляхом... Як бути з цим?

Президент США Білл Клінтон після телефонної розмови з президентом Росії Борисом Єльциним провів півторагодинну нараду зі своїми головними зовнішньополітичними радниками з приводу ситуації навколо Іраку. Безумовно, Росія краще від будь-яких експертів знає, що саме зберігається в нещасливих палацах. І, судячи з активних маневрів росіян, вони аж ніяк не хочуть, щоб вміст секретних об'єктів став дієвим. Тому й дипломатично натякає: ліпше не воювати. Друзі Білл і Борис домовилися, що врегулювання бажано досягти за допомогою дипломатії. Та Клінтон заявив, що «час, відведений на дипломатичні кроки, швидко спливає»...

Цікаві подробиці переговорів на Близькому Сході держсекретаря США Мадлен Олбрайт повідомляє американська преса. Так, під час її конфіденційної бесіди з прем'єр-міністром Ізраїлю Біньяміном Нетаньягу останній просив завчасно повідомити його уряд про терміни удару, який готують по Іраку. Щоб підготуватися.

На думку американських спостерігачів, вашингтонська адміністрація не зацікавлена в тому, щоб Ізраїль втручався у розвиток подій. Навіть якщо на нього нападуть. Американська пропаганда старанно зображає Ірак «державою-вигнанцем», що протистоїть усьому світовому співтовариству і не бажає, щоб антиіракська акція, яку готують, набувала рис чергового спалаху давнього арабо-ізраїльського конфлікту. А тим часом це неминуче.

Іраку важко «дотягтися» до США, та нічого не варто спрямувати удар у відповідь у бік такого ненависного мусульманському світові Ізраїлю. У цьому разі Саддам Хусейн одним пострілом убиває двох зайців: одержує моральну сатисфакцію і підвищує свою популярність не лише в країні, але й на всьому Близькому Сході. Більше того. Під час розвитку воєнних подій на користь США, що неминуче, Хусейн автоматично одержує німб великомученика. При цьому, враховуючи його розум і неабиякі акторські й організаторські здібності, у локальну «війну-урок» буде втягнуто весь регіон. І не тільки. Наприклад, Аргентина висловилася на підтримку Вашингтона і не лише морально...

Загалом результати дипломатичних зусиль Олбрайт поки розцінюють скептично навіть ті видання у США, котрі симпатизують їй і підтримують наміри Вашингтона провчити Багдад. Так, «Вашингтон таймс» зазначає, що в Саудівській Аравії держсекретар США одержала «жорстку відсіч», і вказує: «Зараз лідери регіону куди щонайменше схильні підтримати воєнну акцію, ніж під час війни в районі Перської затоки».

І все ж війну, про яку всі кажуть, відмінено чи відкладено?

Яна СТАДІЛЬНА.

Набір до «пожежної команди»

Підбиваючи підсумки минулого року, у зовнішньополітичному відомстві Росії не приховували задоволення: торік Москва брала участь у роз'язанні практично всіх конфліктів на планеті. Як відомо, Росія — єдина з колишнього СРСР, яка намагається зберегти «всюдисущість» загиблої імперії.

Україна на міжнародній арені керується іншими принципами. Маючи і коштів, і амбіцій дещо менше, Київ переймається здебільшого проблемами, які його зачіпають безпосередньо. Можна на пальцях порахувати випадки, коли українці поповнювали міжнародні лави «пожежників», що гасили черговий «вогонь» конфлікту на планеті.

Але іноді слід відступити від правила і подивитися трохи далі сусідніх держав. І може, навіть, як колишній СРСР і нинішня Росія, виступити миротворцем у чужому конфлікті. Наприклад, палестино-ізраїльському. Тому що і неблизькі «гарячі точки» загрожують нам серйозними «опіками»...

Отже, Близький Схід. Хто тільки не намагався врегулювати давній конфлікт між Палестиною та Ізраїлем, який поступово переріс у арабо-єврейський! І найбільший світовий миротворець — США, і країни Європейського союзу (Британія, Франція), і Норвегія, і Росія. Свої послуги останнім часом неодноразово пропонувала й Україна. Щоправда, помітних кроків у ліквідації конфлікту Київ не робив. З нашим убогим бюджетом залишається тільки раз по раз закликати арабів та євреїв не сваритися?

Але і ці «нагадування», якщо вони регулярні, можуть піти на користь. Таку думку обстоює палестинська парламентська делегація, яка нещодавно побувала у Києві. Чи не вперше ми почули: араби згодні, щоб Україна брала участь у розв'язанні близькосхідного конфлікту.

Але що конкретно може зробити Україна? На це запитання кореспондента «ГУ» Голова Законодавчої Асамблеї Національної Палестинської Автономії Ахмед Курає зазначив: «Близькосхідний конфлікт потребує уваги всього міжнародного співтовариства. Україна, зокрема, також могла б зіграти свою роль. У Києві ми говорили про те, що ваша держава має активніше брати участь у розв'язанні палестино-ізраїльської проблеми. Зокрема, чинити конструктивний тиск на Ізраїль, який нині не хоче виконувати мирні домовленості, досягнуті в Осло».

Разом з тим, ніхто не вимагає, щоб Україна брала на себе основну миротворчу роль: нам пропонують проводити активні консультації зі США, ЄС, Росією. Показово, що перед візитом до Києва, парламентська делегація Палестини відвідала Москву, де мала розмову з главою МЗС Росії Є. Примаковим. (Загалом палестинське «турне» по РФ та Україні можна пояснити тим, що переговорний процес на Близькому Сході зайшов у глухий кут і, зокрема, зусилля США в регіоні зазнають краху).

Але беручи активну участь у примиренні Ізраїлю та Палестини, Україна може потрапити у двозначну ситуацію. З одного боку — вона закликає Тель-Авів дотримуватися обіцянок, повернути арабам частину території (і при цьому її не урізати). А ще у Києві висловлюються на підтримку Палестинської Держави, про яку оголосили араби і якої не визнають ізраїльтяни.

Але з іншого боку — серед республік колишнього СРСР Україна має найбільшу єврейську громаду,

якій, зрозуміло, не до вподоби критика Держави Ізраїль. Чи не опиниться Україна між двох вогнів? Відповідаючи кореспонденту «ГУ» на це запитання, заступник голови Комітету Верховної Ради у закордонних справах та зв'язках з СНД Іван Заєць однозначно відповів: «Ні». Наявність великої єврейської громади в Україні аж ніяк не може слугувати аргументом для того, щоб не брати участі в «гасінні» близькосхідної пожежі. «Наша зацікавленість у мирному врегулюванні цілком природна, — додав народний депутат. — Близькосхідний регіон розташований не так далеко від України, має надзвичайний економічний потенціал. Доступ туди — це доступ до джерел енергоносіїв...» Іван Заєць також підкреслив, що наша держава виступає виняткововза мирне розв'язання конфлікту, і для нас важливо не ставати на позицію однієї зі сторін.

Натомість Палестина добре пам'ятає про єврейську громаду в Україні. Але не вважає цей фактор перешкодою. Навпаки. Як сказав Ахмед Курає, українська єврейська громада могла б також «конструктивно тиснути» на Ізраїль, який порушує обіцянки.

Отже, як миротворців нас запрошують, на нас чекають. Залишилося тільки записатися у міжнародну «пожежну команду»...

Надія БЕДРИЧУК.

Хроніка. Факти. Події

● *Душанбе*

Опозиція слова дотримала

Завершилася гуманна акція передачі владі колишніх військовополонених урядових сил. Таким чином, керівництво опозиції цілком виконало зобов'язання у рамках домовленостей між офіційним Душанбе та керівництвом Об'єднаної таджицької опозиції. І тепер очікує на аналогічний крок з боку влади, адже сотні прибічників опозиції все ще перебувають в урядових в'язницях. Подальше зволікання з їхнім звільненням може ускладнити весь перебіг мирного процесу. Президент Таджикистану Емомалі Рахмонов дав розпорядження керівникам силових структур у двотижневий термін розв'язати цю проблему.

● *Ісламабад*

ООН закликали втрутитися

Прем'єр-міністр Пакистану Наваз Шариф знову закликав ООН «втрутитися» в розв'язання кашмірської проблеми і за сприяння всього міжнародного співтовариства домогтися від Індії виконання резолюцій цієї організації щодо проведення плебісциту в Кашмірі. На думку пакистанського прем'єра, відмова Індії виконати резолюції ООН «блокує процес зміцнення миру, стабільності і співробітництва у Південній Азії, ускладнює зусилля, здійснювані в цьому напрямі Пакистаном».

● *Нью-Йорк*

Невловимі та небезпечні

Американська екстремістська організація «Армія Всевишнього» взяла на себе відповідальність за вибух у клініці, спеціалізованій на проведенні абортів. Це сталося 29 січня у місті Бірмінгемі. Внаслідок терористичного акту загинув поліцейський і було важко поранено медсестру. Американським правоохоронним органам практично нічого не відомо про «Армію Всевишнього», хоча час від часу вона дає про себе знати з 1980 року. Немає сумнівів лише в тому, що її члени налаштовані войовниче.

● *Токіо*

Початок зоряного шляху

У Національному космічному центрі Японії відбулася прес-конференція, присвячена підсумкам роботи міжнародного екіпажу космічного корабля «Колумбія». На запитання журналістів відповіли фахівці Агентства космічних досліджень Японії, члени екіпажу, серед яких був і український космонавт Леонід Каденюк. У Посольстві України в Японії кореспонденті «ГУ» повідомили, що Л. Каденюк, зокрема, розповів про сучасний стан космічної галузі в Україні, її участь у майбутніх космічних проектах. «Політ «Колумбії», — зазначив він, — став для такої великої держави, як Україна, лише початком її зоряного шляху до космосу».

● *Пекін*

Зустрінуться в березні

Політичні переговори між Пекіном та Тайбеєм можливі вже на початку березня нинішнього року. Про це стало відомо ІТАР-ТАКС із поінформованих тайванських джерел. За даними тих самих джерел, зустріч представників Тайваню і материкового Китаю може відбутися до чергової сесії Всекитайських зборів народних представників, котрі буде відкрито в Пекіні 5 березня.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Голова шаліє

Справили весілля режисер Вуді Аллен та юна кореянка Сон Чжи

Волосся сивіє, а голова шаліє. Під Різдво відомий американський режисер Вуді Аллен і юна кореянка Сон Чжи справили весілля в Палаццо Каваллі в місті на воді — Венеції.

Такий фінал давньої скандальної історії, що впродовж тривалого часу хвилювала Голлівуд і шанувальників Аллена. Річ у тому, що новою дружиною поважного режисера стала зовсім молода дівчина, яку колись він і його колишня дружина Міа Ферроу прийняли за дочку.

Деякий час тому оточення Аллена помітило, що він почав дедалі менше уваги приділяти Міа, а більше — Сон Чжи. Пристрасті розпалювалися. Подробиці сімейної драми апетитно «обсмоктували» бульварні видання. Та ось настала розв'язка — для молодят щаслива, а для покинутої Міа, певне, не дуже, розповідає кореспондент ІТАР-ТАРС.

Подружжя благословив особисто мер Венеції Массімо Каччарі. Аллен зізнався, що архітектурне диво, яке прославилося на весь світ своїми каналами, — його найулюбленіше місто. У палаці на церемонії одруження були присутні лише свідки, бо Вуді Аллен, котрий пережив не один стрес останнім часом, не схотів перетворювати весілля на виставу.

З'єднає новий міст

У польському місті Казімеж Дольний підписано угоду між урядами України і Республіки Польща про будівництво другого автомобільного мосту через Західний Буг на українсько-польському державному кордоні в районі пункту-пропуску Ягодин—Дорогуськ. Свої підписи під документом поставили міністр транспорту України Валерій Череп і міністр транспорту та морського господарства Республіки Польща Євгеніуш Моравський. У церемонії підписання взяв участь голова Волинської облдержадміністрації Борис Климчук.

На цей міст чекають давно. Той, що є, — вузький, малопотужний, збудований ще у повоєнні роки. Нині, коли потік транспорту значно зріс, тут виникають величезні черги. Щоб перетнути кордон, люди чекають дві-три доби. А за останні чотири роки обсяг перевезень різних вантажів на цій ділянці кордону збільшився в 4 рази.

Як сказав під час підписання угоди Валерій Череп, будівництво нового мосту розпочнеться цього року, а завершити його заплановано до 2000-го. З обох боків українсько-польського кордону вдосконалюватиметься транспортна інфраструктура, розвиватиметься соціальна сфера. На нашій стороні вже відведено земельну ділянку. Крім того, автотрасу Ковель—Любомль, що веде до прикордонного переходу, буде реконструйовано, значно розширено.

Під час переговорів міністри України і Польщі розглянули найважливіші питання двостороннього співробітництва в галузі транспорту, з'ясували можливості його вдосконалення.

Польська сторона поінформувала про запровадження з 1 січня 1998 року нових принципів стягнення оплати за переїзд польськими дорогами, що слугують міжнародному автомобільному сполученню. Ці умови є однаковими як для польських, так і для іноземних перевізників.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Люблін—Луцьк.

Дослідження

Державна теплофізика,

або Дещо про віртуальну економіку, синю куру і синекуру

НЕДАВНІ морози ще раз нагадали, що нульовий темп інфляції і «стабільна гривня» мало що говорять про стан економіки. Бо придушення інфляції і «валютний коридор» не в змозі вивести економіку з режиму гіперінфляції. Проте, щоб не торкатися «академічної» дискусії щодо переваг української «прихованої гіперінфляції» над американською «великою депресією», наведемо деякі, певною мірою унікальні, дані, котрі характеризують економіку і зрозумілі всім. Мова піде про тепло в оселях: його, на відміну від грошей, всім потрібно приблизно однаково, і брак його людина відчуває гостріше, ніж голод.

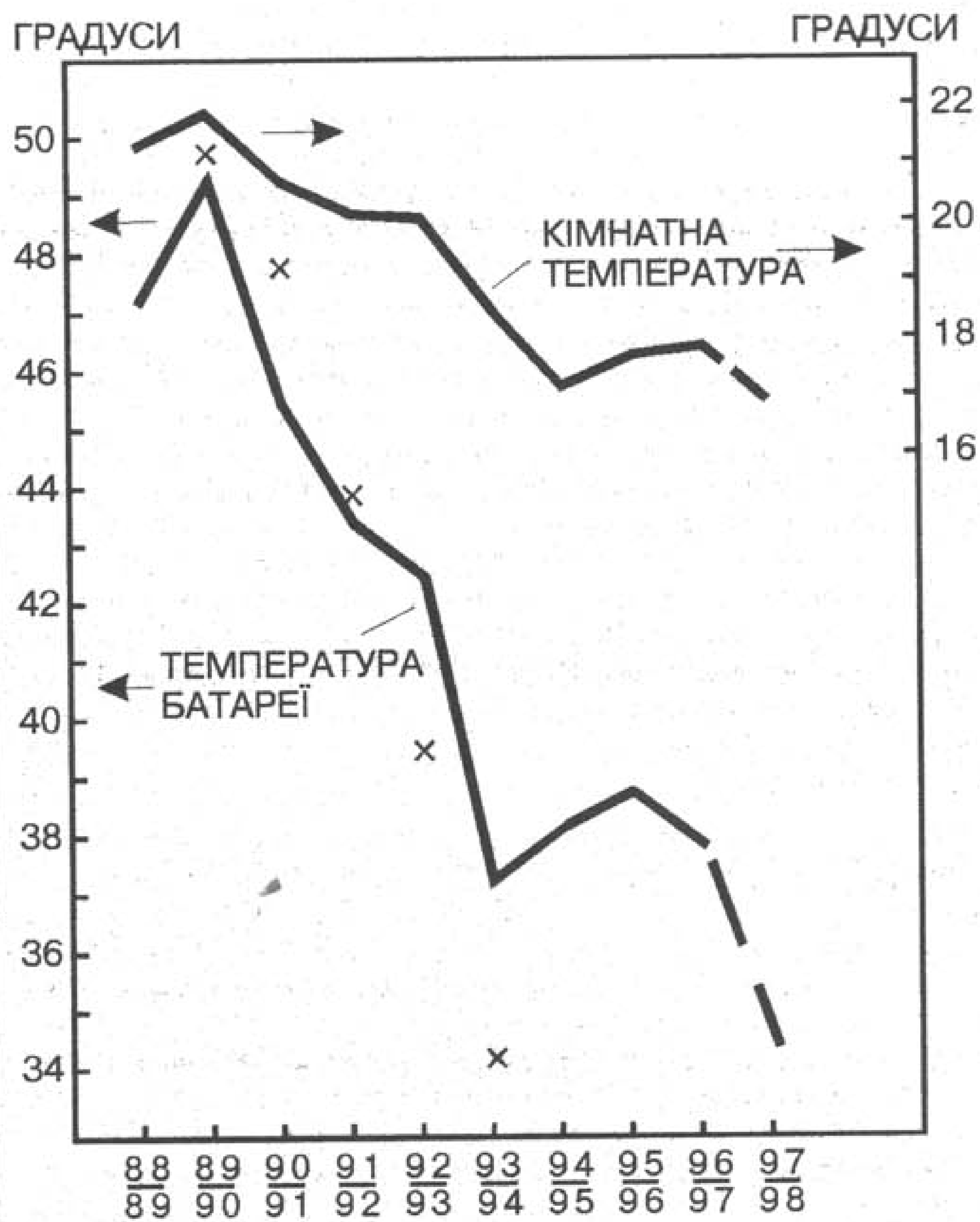
Існує багато економічних показників, за допомогою яких можна з бажаною повнотою визначити стан і динаміку економіки. Разом з тим сучасна економічна наука не здатна відповісти на запитання, якими мають бути ті чи ті величини й співвідношення між ними. Це, а також фрагментарність економічної інформації дозволяють часто досить довільно інтерпретувати стан і тенденції розвитку економіки. Наприклад, розмір дефіциту бюджету вважають вирішальним фактором для здобуття прихильності іноземних кредиторів до України, падіння курсу гривні пояснюють світовою фінансовою кризою, відсутність інвестицій в економіку ставлять у залежність від нестабільності законодавства, відмову мільйонів громадян від участі в приватизації вбачають у нерозумінні людьми, що таке «своє» чи «моє». З таких тез можна скласти монографію з «віртуальної економіки».

Спробуємо якось пожвавити наукоподібні розмови про уповільнення спаду виробництва як ознаку повної його (спаду) зупинки.

Візьмімо за індикатор стану економіки температуру опалювальної батареї середньостатистичної київської оселі. Мова йде про квартиру автора у стандартному 16-поверховому будинку, а отже — про звичайну батарею центрального опалення. Можна сказати, що ця «піддослідна» батарея займає деяке середнє місце поміж справжнім палаючим каміном і вогнищем, намальованим на шпалерах або полотні, як у комірці тата Карло.

На малюнку наведено графіки середньої температури опалювальної батареї (нижня крива), а також середньої кімнатної температури (верхня крива) за десять опалювальних сезонів 1988 — 1997 років. Хрестиками позначено розміри реального валового внутрішнього продукту (ВВП): за одиницю («50 градусів») взято величину ВВП у 1989 році. З того часу мав місце неухильний спад реального ВВП, і в 1996 році він становив 41,4 відсотка ВВП-89. У масштабі графіка це відповідає спаду ВВП із 50 до 21, або, так би мовити, із «50 градусів» до «кімнатної температури».

Для визначення середньомісячної температури брався один із чотирьох місяців із листопада по лютий — той, у якому середня вулична температура на десяту годину ранку дорівнювала 1—2 градусам морозу. Вибір місяців із приблизно однаковими середніми вуличними температурами дозволяє порівнювати температури батареї, а також кімнатні температури в різні роки: 88/89 — листопад, 89/90 — грудень, 90/91, 91/92 і 92/93 — січень, 93/94 — грудень, 94/95 — січень, 95/96 — лютий, 97/98 — перша декада грудня. До середніх температур, які репрезентовано графіками, додамо ще кілька цифр. Рекордно низькі температури за 10-річний період (на десяту ранку) було досягнуто у другій декаді грудня 1997 року: 12 грудня температура батареї впала до 33 градусів, 16 грудня вулична температура дорівнювала мінус 23 градусам, а 18 грудня кімнатний термометр показав 12,5 градуса (попередній рекорд був 13 градусів і зберігався з 29 грудня 1994 року).

Тепло в оселях — це частина національного продукту. Кожному збільшенню чи зменшенню температури батареї відповідає збільшення чи зменшення витрачання енергії, палива, коштів. Отож у разі необхідності зміну температури батареї можна відобразити у калоріях або гривнях. Але в цьому немає потреби, і задля образності можна, навпаки, виражати ВВП у «градусах», пам'ятаючи, що тут «50 градусів» відповідає 100 відсоткам.

Порівняння реального валового продукту із температурою батареї дає змогу порівняти поведінку економіки в цілому з її частиною — опалювальною системою. З малюнка видно, що найбільший спад температури батареї відбувся у 1993—1994 роках (опалювальний сезон-93/94). Те ж саме у ці роки сталося і з валовим продуктом. У наступні роки спад ВВП тривав, а спад температури батареї дещо призупинився. Подальше зниження температури батареї разом зі зменшенням ВВП означало б припинення існування централізованої опалювальної системи. Втім, спад валового продукту набув нового змісту — значна частина ВВП стала тіньовою. Себто спад офіційного національного продукту означав зростання тіньового. Тому можна вважати, що сумарний національний продукт (офіційний плюс тіньовий) істотно не змінився — лише відбулися, як кажуть, «структурні зміни».

Із суто фізичних результатів досліду з батареєю відзначимо таке. За 10 років середня температура батареї знизилася на 15 градусів (з 50 до 35), а середня кімнатна температура впала на 5 градусів (з 22 до 17). Фізична теорія в принципі дозволяє вирахувати, на скільки менше енергії витрачено на опалювання в 1997 році, ніж, скажімо, у 89-му. Проте фізика не в змозі відповісти на запитання: чому за меншу кількість калорій треба платити більше? Ми вже якось писали про державну арифметику в бюджетному процесі (див. «ГУ» за 9 вересня 1995 року), а це — державна теплофізика.

Тут можливі різні економічні «обгрунтування». Наприклад, посилаючись на інфляцію витрат, можна «науково» довести, що утримання холодних батарей коштує дорожче, ніж гарячих. А звідси висновок і на майбутнє: підтримка опалювальної системи у застиглому стані неможлива без підвищення тарифів на комунальні послуги — аж до 100-відсоткового відшкодування постійно зростаючих витрат.

Але повернімося до нашого теплофізичного дослідження. Середня температура батареї в листопаді — грудні 1997 року була на рівні 35 градусів. І можна передбачити, що централізована опалювальна система підійшла до межі свого суто технологічного існування. Це підтверджують не лише домашні досліди, а й повідомлення засобів інформації. До того ж, високі службові особи не виключають можливості подальшого розвитку подій за «кавказьким сценарієм» — перехід на «самодіяльне» пічне опалення з перетворенням дерев у парках і скверах на енергоносії.

Якщо мислити «глобально», то нічого дивного у «кавказькому сценарії» нема. Просто ще одна галузь державного сектора економіки стане тіньовою. З'являться дроворуби, заготівельники, виробники печей, торгівці дровами та печами і таке інше. А це нові робочі місця. І нові доходи до державного й місцевих бюджетів. Якщо, звичайно, вчасно подбати про оподаткування димарів (а може, і кватирок), введення ліцензій, патентів і штрафів. А з метою захисту вітчизняного виробника можна заборонити імпорт «буржуйок». Та це згодом. А вже тепер можна передбачити неабиякий попит на плакати і картини з зображеннями камінів, вогнищ і багать. Отже, підприємливі поліграфісти і майстри пензля можуть урахувати це передбачення у своїй діяльності.

І насамкінець зауважимо ще ось що. Окремі сектори економіки можуть з'являтися й зникати, а економіка в цілому існує за будь-яких умов — миру, війни, стихійного лиха тощо. І немає жодного критерію щодо того, який стан економіки слід вважати катастрофічним, а який нормальним. Але економічних знань сьогодні досить принаймні для того, щоб відрізняти синіх курей від синекури. От тільки важко відмовитися від спокуси створювати віртуальну економіку в реальному житті.

Сергій РОЖКОВ,
доктор фізико-математичних наук.

Інвестиції

Партнер надійний — перевірено часом

У ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКИЙ комерційний банк вливаються капітали двох зарубіжних банків. Європейський банк реконструкції та розвитку купує його акції у розмірі 15 відсотків статутного фонду, польський Кредит Банк ПБІ — у розмірі 20 відсотків. Цю подію коментує провідний спеціаліст із кредитів відділу фінансових установ банківського департаменту ЄБРР Девід ХІДЛІЧ.

— У чому полягає стратегія ЄБРР в Україні?

— Наша мета — сприяти перехідному процесові до ринкової економіки, а також залученню фондів для довготермінового інвестування промисловості, підприємництва. Поліпшення капітальної бази ряду українських банків дасть змогу спрямувати ресурси клієнтів таким чином, щоб від цього виграла економіка в цілому.

— З якою метою ви придбали акції АТ ЗУКБ?

— Поєднання власних коштів та нашого середньотермінового кредитного фінансування сприятиме успішному, майбутньому росту цього банку на ринку як автономного, сучасного, конкурентоспроможного. Інвестиція в ЗУКБ сприятиме також корпоративному управлінню та фінансовій «розсудливості» банку.

— Як ви оцінюєте діяльність АТ ЗУКБ та його потенціал?

— Співпрацюємо з 1994 року. Докладно вивчили фінансовий стан та становище банку на ринку. 1996 року ЗУКБ приєднався до програми ЄБРР щодо розвитку підприємств середнього та малого бізнесу України і в межах вимог цієї програми має хороші показники. Вважаємо, що банк є кандидатом на одержання першої в Україні інвестиції ЄБРР.

— На яку допомогу може розраховувати ЗУКБ?

— Львівський банк матиме підтримку в повному обсязі, про що ми зобов'язалися як один з основних акціонерів ЗУКБ. Як майбутній член Спостережної ради наш банк зробить значний внесок у розвиток ЗУКБ через дорадчі послуги, спрямування діяльності банку та її моніторингу. ЗУКБ одержить від нас пакет технічної допомоги для вдосконалення його діяльності у ключових напрямах.

Ми зацікавлені у розвитку та успіхові львівського банку і готові зробити відповідний внесок у програму його інституційного будівництва. Поєднання експертних можливостей ЄБРР, його міжнародної репутації із знанням особливостей локального ринку виведе ЗУКБ на рівень найкращих міжнародних стандартів банківської практики.

Інтерв'ю взяв Петро ПУТІЙ.

Львів.

ІНФОРМАЦІЯ
про випуск акцій третьої емісії відкритого акціонерного товариства «Запорізький м'ясокомбінат»

1. ХАРАКТЕРИСТИКА ЕМІТЕНТА

Фірмове найменування: відкрите акціонерне товариство «Запорізький м'ясокомбінат».

Код ЕДРПОУ: 00443507.

Місцезнаходження: Україна, 330600, Запоріжжя, МСП-556.

Дата заснування: 14 червня 1994 року, реєстраційний № 801 р, розпорядження виконкому Запорізької міської ради народних депутатів на базі майна орендного підприємства «Запорізький м'ясокомбінат», викупленого в процесі приватизації організацією орендарів.

ПРЕДМЕТ ДІЯЛЬНОСТІ:

— переробка сировини сільського господарства;
— торговельно-закупівельна діяльність;
— оптова і роздрібна торгівля, комерційна та посередницька діяльність;
— реконструкція, реставрація та ремонт промислових споруд і будівель, житлових будинків;
— зовнішньоекономічна діяльність: експорт та імпорт обладнання, технологічної, технічної документації приладів, виробів, комплектуючих виробів машин та механізмів, товарів народного споживання, посередницька діяльність.

БАЛАНС ПІДПРИЄМСТВА тис. грн.

АКТИВ	01.01.97 р.	01.10.97 р.
Основні засоби та інші позаоборотні активи	16061	17402
Запаси і затрати	9862	7258
грошові кошти, розрахунки та інші активи	3232	1775
в т. ч. валютний рахунок	9	66
БАЛАНС	29155	26435
ПАСИВ		
Джерела власних та прирівняних до них коштів	20611	21536
Розрахунки та інші пасиви	8544	4899
БАЛАНС	29155	26435

ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ - тис. грн.

Станом	на 01.01.97 р.	на 01.10.97 р.
Балансовий прибуток	4859	1925,4
Дебіторська заборгованість	2497	970
Кредиторська заборгованість	5851	2091

ВИКОРИСТАННЯ ПРИБУТКУ

	за 1996 рік тис. грн.	за 9 міс.1997 р. тис. грн.
Платежі до бюджету	1406	558,8
Виробничий розвиток	1802	150
Соціальний розвиток	81	53,8
Інші цілі	173	1162,8

Відповідно до висновку аудиторської перевірки фінансове становище товариства за 1996 рік характеризується як мінімально стійке, платоспроможне, ліквідне.

Простроченої заборгованості кредиторам та за платежами до бюджету немає.

на	01.01.96 р.	01.01.97 р.	Норматив
Показники ліквідності, платоспроможності.			
1. Загальний коефіцієнт покриття або ліквідна платоспроможність	1,8	1,53	2,0
2. Коефіцієнт абсолютної ліквідності, або грошова платоспроможність	0,03	0,01	0,20
Показники фінансової стійкості.			
1. Коефіцієнт фінансової незалежності	0,57	0,71	0,85

Розмір статутного фонду товариства становить 5753873 грн., що поділено на 133811 простих іменних акцій, номінальною вартістю 43 грн. Державної частки в статутному фонді товариства немає. Статутний фонд повністю сплачено.

Кількість працівників ВАТ станом на 01.10.1997 року — 1120 осіб.

Професійні дані про керівництво:

голова правління — ПАДАЛКІН МИКОЛА МИКОЛАЙОВИЧ, освіта вища, кваліфікація — економіст, загальний стаж роботи — 33 роки;

головний бухгалтер — ЗАНКОВА ТЕТЯНА МИХАЙЛІВНА, освіта вища, кваліфікація — економіст, загальний стаж роботи — 24 роки.

II. ОПИС ДІЛОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЕМІТЕНТА

Основними видами діяльності товариства є:
— переробка худоби;
— переробка та реалізація м'яса, м'ясопродуктів, ковбасних виробів.

За 1996 рік вироблено: м'яса і субпродуктів 1-ї категорії — 9888 т, ковбасних виробів — 5800 т.

Сума реалізації за 1996 рік становить — 70091 тис. грн.

III. ВІДОМОСТІ ПРО ЕМІСІЮ ПАПЕРІВ

Загальними зборами акціонерів — протокол № 5 від 29 листопада 1997 року прийнято рішення про збільшення статутного фонду товариства шляхом додаткового випуску акцій.

Мета використання фінансових ресурсів, залучених від додаткового випуску акцій: сума, залучена від емісії, спрямовуватиметься на придбання технологічного обладнання 2753873 грн., погашення кредиту 3000000 грн.

Сума залучення від емісії не спрямовуватиметься на покриття збитків товариства. Товариство прийняло рішення про додатковий випуск 133811 простих іменних акцій номінальною вартістю 43 грн. кожна.

Розмір емісії становить 5753873 (П'ять мільйонів сімсот п'ятдесят три тисячі вісімсот сімдесят три) гривні.

Акції мають серію В, номер випуску 3, порядкові номери від 000001 по 133811. Випуск акцій здійснюється в безпаперовій формі. Право власності на акції підтверджується витягом з реєстру власників іменних цінних паперів. Запланований курс продажу становить 43 грн. за одну акцію.

Акції можуть продаватися, даруватися, передаватися спадкоємцям згідно з чинним законодавством, також відчужуватися на користь третіх осіб. Відчуження акцій можливе тільки після повної сплати їх номінальної вартості. При цьому до третьої особи переходять усі права та обов'язки, що належали акціонерові, який відчужив акції.

Акції на пред'явника та привілейовані не випускаються. З метою залучення інвестицій за рішенням загальних зборів акціонерів акції можуть бути продані визначеним інвесторам.

Передплата на акції здійснюється з 15 лютого до 15 березня 1998 року з умовою сплати не менш ніж 30 % вартості акцій у зазначений термін за адресою:

Україна, 330600, Запоріжжя, МСП-556,
ВАТ «ЗАПОРІЗЬКИЙ М'ЯСОКОМБІНАТ».
Тел (0612) 65-20-51,
факс (0612) 65-20-35.

Привілеї власникам цінних паперів не передбачаються. Послугами торговця цінними паперами емітент користуватися не передбачає.

У разі дострокового закінчення передплати на акції підписка припиняється.

У разі недосягнення рівня передплати в зазначений термін товариство затверджує передплату за фактом. У разі відмови осіб від купівлі акцій внесені ними суми повертаються протягом 30 днів з моменту прийняття рішення про відмову.

Дивіденди виплачуються по закінченні фінансового року один раз на рік за рахунок прибутку, що залишається у розпорядженні товариства після оплати до державного бюджету податків та інших обов'язкових платежів, у терміни, визначені загальними зборами акціонерів товариства, пропорційно кількості належних акціонерам акцій за адресою: Україна, 330600, Запоріжжя, МСП-556, ВАТ «Запорізький м'ясокомбінат».

IV. ПЕРЕЛІК ТА РЕЗУЛЬТАТИ ПОПЕРЕДНІХ ЕМІСІЙ ЦІННИХ ПАПЕРІВ

За період існування ВАТ «Запорізький м'ясокомбінат» проведено дві емісії:
— обсяг першої емісії — 468338,5 грн.
— кількість акцій — 133811 простих іменних
— номінальна вартість акції — 3,5 грн.

Зареєстровано Міністерством фінансів України, свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів № 93/1/95 від 01 березня 1995 року. Всі акції сплачені повністю.

Обсяг другої емісії — збільшення статутного фонду проведено на 5285534,5 грн. шляхом збільшення номінальної вартості акції.

Статутний фонд, сформований першою та другою емісією, становить 5753873 грн.

Кількість акцій — 133811 простих іменних.

Номінальна вартість акції — 43 гривні.

Зареєстровано Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку України, свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів № 1070/1/97 від 26 грудня 1997 року.

Всі акції сплачені повністю.

Товариством випущено всього 133811 акцій, у тому числі 133811 простих іменних.

Кількість акцій, якими володіють керівні працівники, — 7622 простих іменних акцій, що становить 5,7 % від загальної кількості.

ЧИННИКИ РИЗИКУ:

— зміни у податковій політиці держави;
— погіршення економічного стану в Україні.

Голова правління
ВАТ «Запорізький м'ясокомбінат»
М. М. ПАДАЛКІН.

Правління відкритого акціонерного товариства «Одеснафтопродукт» повідомляє, що чергові загальні збори акціонерів відбудуться 25 березня 1998 року об 11-й годині за адресою: м. Одеса, проспект Шевченка, 1, Будинок культури студентів політехнічного університету.

Порядок денний:

1. Звіт правління про підсумки фінансово-господарської діяльності за 1997 рік та порядок розподілу прибутку. Основні напрями діяльності товариства на 1998 рік.
2. Звіт про роботу та висновки ревізійної комісії.
3. Затвердження доповнень та змін до статуту ВАТ «Одеснафтопродукт».
4. Дообрання членів та кандидатів у члени до складу правління.
5. Про приведення форми випуску акцій товариства у відповідність із законом «Про національну депозитарну систему та особливості електронного обігу цінних паперів в Україні».
6. Затвердження умов договору на ведення реєстру власників акцій ВАТ «Одеснафтопродукт».
7. Про розмір та порядок виплати дивідендів за 1997 рік.
8. Різне.

Реєстрація акціонерів відбуватиметься в день зборів з 9-ї години до 10 год. 45 хвилин на підставі документа, що посвідчує особу. Представникам акціонерів мати доручення на право участі в зборах, оформлене у встановленому порядку.

Додаткова інформація та довідки за телефонами: 63-67-01, 63-74-13. **Правління ВАТ.**

Повідомлення про загальні збори акціонерів відкритого акціонерного товариства «Київметробуд»

Дата і час відкриття зборів — 20 березня 1998 року о 16 годині.

Місце проведення зборів:
Київ, вул. Прорізна, 6, будинок культури ВАТ «Київметробуд».

Порядок денний

1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 1997 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Звіт спостережної ради.
4. Розподіл прибутку товариства за 1997 рік.
5. Затвердження бізнес-плану товариства на 1998 рік.
6. Затвердження змін і доповнень до статуту товариства.
7. Про створення дочірніх підприємств товариства.
8. Затвердження положення про спостережну раду.
9. Вибори голови правління.
10. Вибори спостережної ради.

Дата і час реєстрації учасників зборів:
20 березня 1998 року з 13.00 до 15.30.

Для реєстрації учасникам загальних зборів потрібно мати при собі документ, що посвідчує особу.

Представникам акціонерів треба при реєстрації подати довіреність, оформлену у встановленому порядку, і документ, що посвідчує особу.

Дата і час реєстрації довіреностей:
19 березня 1998 року з 13.00 до 17.00 у 401 кімн.

З матеріалами можна ознайомитись у відділі цінних паперів та приватизації ВАТ «Київметробуд».

Тел. для довідок 8 (044) 229-41-89.

Биржевой комитет и исполнительная дирекция ОАО **«Киевская универсальная биржа»** сообщает, что общее собрание акционеров биржи состоится 20 февраля 1998 г. по адресу: Киев, ул. Кудряшова, 1, в здании ОАО «КУБ».

Начало собрания — в 15.00.

Правління відкритого акціонерного товариства
«Перший Київський авторемонтний завод»
повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 20 березня 1998 року.

Порядок денний:

1. Про підсумки фінансово-господарської діяльності товариства за 1997 рік.
2. Звіт ревізійної комісії товариства.
3. Про зміни та доповнення до статутного фонду.

Початок зборів о 14.00. Реєстрація акціонерів та їх представників — 20 березня 1998 року о 10.00.

Для участі у зборах мати при собі: документ, який посвідчує особу; доручення на право участі в зборах.

Місце проведення зборів: м. Київ-80, вул. Фрунзе, 86 (актовий зал).

Совместное украинско-британское предприятие **«БЕНД-КНН»** в форме товарищества с ограниченной ответственностью (регистрационное свидетельство № 22935429 от 14.12.94 г.) объявляет о своей ликвидации.

У номер

● *Луганськ*

Знов не вернувся з вибою

Приказка «Біда не їде одна», на жаль, виявилася актуальною для вугільних шахт Луганщини, де останніми днями сталося відразу два випадки смертельного травматизму. У конвеєрному штреку під час прибирання породи загинув гірник шахти «Крепенська» холдингової компанії «Антрацит». Згодом електрострумом було вбито електрослюсаря шахти імені Менжинського холдингової компанії «Первомайськвугілля». Йде розслідування обох нещасних випадків.

До слова, рівень виробничого травматизму і аварійності в Україні залишається високим, а стан охорони праці — незадовільним. Лише торік на виробництві травмовано майже 52 тисячі працівників, з них 1646 — смертельно.

Серед тепер уже невидимих ролей

Не стало народного артиста України Віктора Цимбаліста. У такі хвилини згадуються чомусь дрібниці. Приміром, таке: в одній виставі Цимбаліст мав невидиму роль у хорі під сценою. З огляду на свій вік і статус, міг зігнорувати ту роль — але не робив цього ніколи. Або ще: він не мав завищеної самооцінки і після театрального інституту закінчив ще й консерваторію.

Марна річ перераховувати всі його ролі, але шкода, що він уже не вийде у «Тев'є-Тевелі», «Украінському водевілі», «Суєті».

Він помер смертю праведника — уві сні...

Сьогодні театр імені І. Франка прощається з Віктором Петровичем Цимбалістом.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Народження — випадок, здоров'я — виняток,

щасливе дитинство — сенсація

Днями в Міністерстві охорони здоров'я відбулася Всеукраїнська науково-практична конференція «Охорона материнства й дитинства в Україні: проблеми і перспективи». Представники МОЗ, міністерств у справах сім'ї та молоді, освіти, праці та соціальної політики, Держкомстату, Національної академії наук та Академії медичних наук протягом двох днів намагалися поставити медико-соціальний діагноз політиці уряду в цій галузі. Уряд в особі віце-прем'єр-міністра і голови оргкомітету конференції Валерія Смолія побажав учасникам зібрання успіху й пообіцяв дослухатися до їхніх рекомендацій.

А послухати і справді було варто. Бо умови, в яких народжується і зростає майбутнє нації, є просто екстремальними. Наші діти знають, що таке голод, насильство, жорстокість. Торік, за словами заступника міністра у справах сім'ї та молоді Ірини Голубєвої, 89 наших співгромадян віком до 15 років наклали на себе руки, 144 — загинули від рук убивці, 419 дітей — під час дорожньо-транспортних пригод.

Залишається високою смертність малюків на першому році життя: починаючи з 1989 року, цей показник зріс на 10 відсотків.

Приводом для роздумів є і зростання соціальних хвороб, зокрема туберкульозу та кишкових інфекцій. У загальній структурі дитячої захворюваності травми та отруєння становлять 70 відсотків. Щороку близько 200 тисяч дітей хворіють на краснуху, вірусний гепатит, кашлюк, епідемічний паротит, вітряну віспу та інші інфекційні недуги. Через низьку якість питної води та харчових продуктів сьомий рік триває епідемія дифтерії, від якої постраждали 3 тисячі дітей.

У той час, коли так звані «керовані інфекції» в Україні стають фактично некерованими, Національну програму імунопрофілактики населення фінансують на два з половиною відсотка від потреб. Вітчизняна фармацевтична промисловість досі не виробляє необхідних для «календарних» щеплень вакцин, закуповувати їх за кордоном у достатньому обсязі ми теж не можемо. Якщо нація заощаджує навіть на цьому, у неї немає майбутнього.

Не краща ситуація і з фінансуванням інших програм з охорони материнства та дитинства. Скажімо, програму «Планування сім'ї» минулого року взагалі не було профінансовано.

Статистика свідчить, що більшість дітей у нас народжуються завдяки випадку, і не всі з цих «випадків» батьки вважають щасливими: на кожну сотню народжень припадає 140 абортів.

Сьогодні держава майже відсторонено спостерігає, чим закінчиться ця боротьба за виживання. Та, на жаль, у ній не буде ані переможених, ані переможців. Чи справді ми це розуміємо?

Ганна РОМАНЦОВА.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Сійся-родися, ярова пшениця!

Підготовку насіння найвищих репродукцій для господарств науково-виробничої системи «Ярова пшениця» завершив Інститут рослинництва в Харкові.

Система «Ярова пшениця» — формування унікальне. Вона об'єднує близько ста господарств Харківської, Запорізької, Полтавської, Сумської та інших областей країни. Ось вони й займаються розмноженням насіння харківської селекції — виробляють суперелітний, елітний і посівний матеріал.

Учасники системи сприяють відродженню в Україні та країнах СНД авторитету ярових харківської селекції, особливо твердих сортів.

Тільки за останні роки Харківський інститут рослинництва передав на сортовипробування більш як 60 нових сортів і гібридів зернових культур, соняшнику та сої. Майже сорок з них вийшли у виробничі посіви.

До речі, селекціонерами Харківського інституту рослинництва імені Юр'єва Української академії аграрних наук створено скоростиглий гібрид соняшнику «Світоч» («Харків-62»), якому за врожайністю нема аналогів у країнах СНД. Як найкращий за вегетаційними показниками високоврожайний сорт (до 36 і більше центнерів олієнасіння з гектара) занесено до державного реєстру сортів рослин України.

До того ж, серед скоростиглих сортів харківський дозріває на 18—22 дні раніше. Завдяки цьому відпала, нарешті, потреба вести оброблення врожаю з повітря, щоб обсушити рослини перед збиранням. Тепер з цією операцією успішно справляється сама природа, повідомляє ДІНАУ-Укрінформ.

Наука

Вам несила виробляти? Пропонуємо стимулятори

Уявіть, що гектар, засіяний пшеницею або горохом, обробили біопрепаратом у мізерній кількості — до 100 міліграмів — і врожайність підвищилася, щонайменше, на 12—14 відсотків. А якщо напередодні цим біопрепаратом окропили і насіння, то — більш як на 20 відсотків.

Певен, що більшість сільгоспвиробників не повірить у такі дивовижні метаморфози, проте саме так і є. Бо мова йде про стимулятори росту, які здатні на чудеса: зв'язувати, наприклад, азот атмосфери або мобілізувати важкорозчинні сполуки фосфору в грунті, зміцнювати кореневу систему рослин, одне слово, прискорювати процес дозрівання і підвищувати врожайність сільськогосподарських культур. На першій прес-конференції Міністерства у справах науки і технологій узагалі йшлося про речі, які пішли свого часу в небуття з працями академіка Холодного. Стимулятори росту рослин, з'ясовується, вже блискуче атестовані у півтори тисячі господарств 22 областей України на півтора мільйонах гектарів землі. Мало того, здобули європейське визнання. За словами Валерія Кухаря, одного з розробників цих препаратів, їх застосування на площі у 10 мільйонів гектарів дасть можливість додатково мати сільськогосподарської продукції на приблизно 600 тисяч доларів. Скажімо, стимулятор росту овочевих культур «Івін» поліпшує якість розсади, стійкість рослин до захворювань і несприятливих погодних умов, сприяє зменшенню вмісту нітратів і збільшенню вітамінів. А стимулятор росту «Потейтин» забезпечує ранні й рясні сходи, захищає бульбу від колорадського жука. На моє запитання, чи випробовувалися стимулятори росту на забруднених територіях, Валерій Кухар відповів ствердно. І уявіть, оброблені цими біопрепаратами території родили сільгоспкультури з мінімальним умістом важких металів. Утім, геть усі біопрепарати, а шість з них за ефективністю перевищують світові зразки, блискуче склали екологічні іспити.

Тож міністр у справах науки і технологій Володимир Семиноженко на прес-конференції мав вигляд іменинника. Було про що розповісти і журналістам, і урядовцям, які того ж дня схвалили проект концепції науково-технологічного та інноваційного розвитку України до 2005 року.

— Хоч нині важко, та українська наука не пасе задніх, — сказав міністр. — І це підтверджують наші біохіміки.

Моє останнє запитання стосувалося чуток, розголошених російськими газетами, щодо дослідів з клонування, буцімто, на теренах нашої держави.

— Це, очевидно, сильно сказано,—резюмує Володимир Семиноженко.— Дослідження генетичних можливостей організмів на ембріональному рівні, справді, мають місце. Але нічого поганого в цьому я не вбачаю. Бо йдеться про нарощування продукції тваринництва, що не суперечить нашій моралі.

Сергій ВЛАД.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції:
252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс—224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44. Телефакс — 449-85-62.

E-mail: sekret@golos.relc.com

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 255871.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Зам. 0311021.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0